

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 430

Date of filing 15 June 1983

ITIA
AWARD. Date of Award 6 June 1983

 pages in English. 4 pages in Farsi.

430-43
۴۳۰-۴۳

 DECISION. Date of Decision

 pages in English. pages in Farsi.

 ORDER. Date of Order

 pages in English. pages in Farsi.

 CONCURRING OPINION of

Date pages in English. pages in Farsi.

 DISSENTING OPINION of

Date pages in English. pages in Farsi.

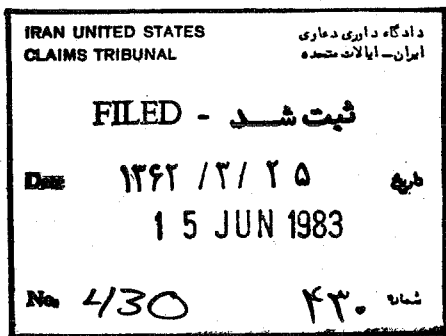
 OTHER; Nature of document:

Date pages in English. pages in Farsi.

پرونده شماره ۴۳۰

شعبه یک

حکم شماره آی . تی . ام . ۴۳۰-۲۰۰ - ۱

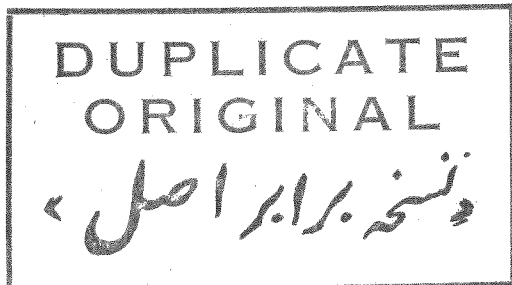

راکول اینترنشنال سیستمز ، اینکورپوریتد ،
خواهان ،

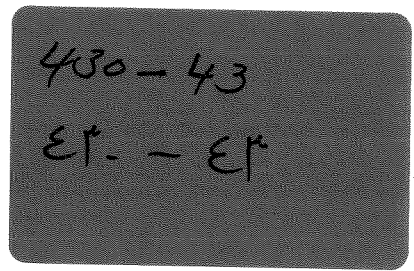
- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران ،
وزارت دفاع ،

خواننده .

قرار موقت

خواهان ، راکول اینترنشنال سیستمز ، اینکورپوریتد ، (" راکول ")
در تاریخ ۱۵ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۵ دی ماه ۱۳۶۰) ادعای علیه دولت ایران در دیوان
داوری به ثبت رساند . اظهار شده است که ادعای مزبور ناشی از دو قرارداد دهبه شماره های
۱۱۹ و ۱۲۰ است که به ترتیب ، در تاریخ ۷ اوت ۱۹۷۷ و ۳ سپتامبر ۱۹۷۷ (۱۶
مرداد و ۱۲ شهریور ۱۳۵۶) امضاء شده است . راکول مدعی است که به تمام
تعهداتی که به موجب قرارداد برعهده داشته ، به استثنای تعهداتی که طبق
قاعده فورس ماژور ، از انجام آنها معذور بوده ، عمل کرده است ، و قراردادها
بدون اینکه راکول قصور یا مسامحه ای کرده باشد ، توسط خواننده فسخ گردیده
است . بر اساس این اظهارات راکول خواستار صدور حکمی جهت پرداخت مبلغی در حدود ۱۷
میلیون دلار بابت خدمات عرضه شده به اضافه بهره و مخارج است . بعلاوه راکول
خواستار آزاد ساختن پیاره ای ضمانت نامه های بانکی است که راکول
ملزم بوده جهت تضمین حسن انجام قراردادها و پیش پرداختهاش که خواننده صورت داده

صادر نماید .

در ماه مه ۱۹۸۲ وزارت دفاع در دادگاه عمومی تهران ادعائی علیه راک ول اقامه کرده و طی آن جبران خسارات ناشی از نقض ادعائی همان قراردادها توسط راک ول را مطالبه می نماید .

در درخواستی که راک ول در تاریخ ۲ مه ۱۹۸۳ (۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) نزد دیوان به ثبت رساند ، مدعی شد که به وی دستور داده شده که در تاریخ ۷ مه ۱۹۸۳ (۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران حضور بهم رساند ، ضمن مسایل دیگر ، از دیوان داوری خواست که به دولت ایران دستور دهد تا تکمیل جریان رسیدگی به پرونده در دیوان داوری ، اقدامات قضائی در ایران علیه راک ول را متوقف سازد .

متعاقب درخواستهای تمديد مهلت توسط خواننده ، دیوان داوری چنین تصمیم گرفته است که جواب دادخواست پیرونده حاضر باید تا تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۸۳ (۲۴ مرداد ماه ۱۳۶۲) به ثبت رسد .

دیوان داوری در تاریخ ۵ مه ۱۹۸۳ (۱۵ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) قرار موقتی تحت شماره آی . تی . ام - ۱۷ - ۴۳۰ - ۱ صادر و ضمن آن متذکر گردید که دیوان داوری لازم می بیند بیدرنگ از دولت ایران تقاضا نماید که جریان دعوی مطروحه در دادگاه عمومی تهران را تا وصول نظرات خواننده توسط دیوان در مورد درخواست خواهان ، متوقف سازد . از این رو ، دیوان داوری از دولت ایران دعوت کرد که تا تاریخ ۳۰ مه ۱۹۸۳ (۹ خرداد ماه ۱۳۶۲) جوابیه ای به درخواست مورخ ۲ مه ۱۹۸۳ (۱۲ اردیبهشت) راک ول به ثبت رساند ، و علاوه بر آن ، از دولت ایران درخواست نمود که جریان دعوی در دادگاه عمومی تهران را تا تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۸ خرداد ماه ۱۳۶۲) متوقف کند .

وزارت دفاع جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۲ خرداد ماه ۱۳۶۲) جوابیه ای به درخواست راک ول به ثبت رساند .

وزارت دفاع در جوابیه خود اظهار می دارد که دو قرارداد مورد بحث در این پرونده حاوی قیدی است که صلاحیت رسیدگی را منحصر " به دادگاههای مالحه ایران واگذار می کند و لذا به موجب بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعوی کـــــــــــــــــه " در پاسخ به موضع مجلس ادعاهای ناشی از قراردادهای الزام آور فیما بین که در آن قراردادها

رسیدگی به دعاوی مربوطه تنها در صلاحیت دادگاههای صالحه ایران، مشخصاً "مقرر شده باشد" را خارج نموده است، ادعای مزبور از حیث صلاحیت دیوان داوری خارج است.

بعلاوه وزارت دفاع اظهار می دارد که موضوعات مذکور در پرونده مطروح در دیوان داوری "از نقطه نظر موضوع و سبب" با دعوائی که در دادگاه عمومی تهران مطرح گردیده، متفاوت بوده، و خواسته موقت مورد نظر خواهان خارج از حدود اختیاراتی است که ماده ۲۶ قواعد دیوان در زمینه قرارهای موقت به دیوان داوری داده است.

در پایان، وزارت دفاع اظهار می دارد که دیوان داوری با صلاحیت خاص خود در مقامی نیست که بتواند دستور توقیف یا تعلیق جریان دعوی در یک مرجع رسیدگی داخلی را که صلاحیت آن ذاتی و عام است، بدهد، و علاوه بر این، قوانین ایران چنین اجازه ای را به دولت نمی دهد که درخواست دیوان داوری را جهت متوقف ساختن جریان دعوی در دادگاه عمومی ایران، اجابت نماید.

با توجه به تصمیم دیوان عمومی در قرارهای موقت شماره آی . تی . ال . ال . ۱۵۹ - ۶ - اف . تی و آی . تی . ال . ال . ۲۵۴ - ۷ - اف . تی . خود که در تاریخ ۵ نوامبر ۱۹۸۲ (۱۴ آبان ماه ۱۳۶۱) به ثبت رسیده، مبنی بر صالح بودن دیوان داوری جهت رسیدگی به ادعاهای مبتنی بر قراردادهای حاوی قید انتخاب مرجع رسیدگی، مشابه آنچه که در بالا ذکر گردید، به نظر می رسد که دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به ادعای راکول در پرونده حاضر را دارد.

علاوه بر این، از رونوشت احضاریه هائی که راکول دریافت داشته و شرح موضوعات در جوابیه، معلوم می شود که دعوائی که دولت ایران در دادگاه عمومی تهران علیه راکول اقامه کرده حاوی همان موضوعات حقوقی و واقعی است که ادعای راکول در این دیوان داوری شامل آنست.

راجع به این اظهار که دیوان داوری در مورد صدور قرار موقت جهت خواسته مورد نظر راکول فاقد اختیاری باشد، دیوان متذکر می گردد که دیوان عمومی در قرار موقت شماره آی . تی . ام . ال . ال . ۳۸۸ - ۱۳ - اف . تی . خود در مورد پرونده ای - سیستمز، اینکورپوریتد علیه دولت جمهوری اسلامی ایران، پرونده شماره

۳۸۸ ، به این نتیجه رسید که بیانیه های الجزیره این آزادی عمل را از لحاظ اصولی به دولت ایران می دهد که ادعاهای در دادگاههای ایران اقامه نماید ، حتی در موردی که ادعائی به عنوان ادعای متقابل در دیوان داوری قابل طرح بوده باشد . معذک ، در قرار موقت مزبور همچنین آمده است که دیوان داوری دارای این اختیار ذاتی است که دستورات لازم را جهت حفظ حقوق مربوط طرف ها صادر نموده و اطمینان حاصل نماید که صلاحیت و اختیار آن کاملاً اعمال می شود . بعلاوه ، گفته شده است هر حکمی که توسط دیوان داوری ، که به موجب توافق فیما بین دولتین ایجاد گردید ، در مورد هر پرونده ای صادر می شود ، فائز بر هر تصمیمی است که توسط دادگاههای ایرانی یا امریکائی مغایر با آن صادر شود .

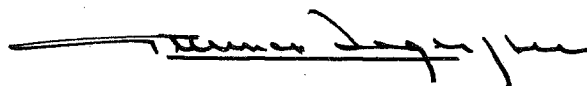
رویه ثابت دیوان داوری حاکی از آن است که نحوه انشای ماده ۲۶ قواعد دیوان داوری به هیچوجه در این اختیار ذاتی محدودیتی ایجاد نمی نماید . بعلاوه ، دولت ایران و دولت ایالات متحده در بیانیه الجزیره موافقت کرده اند که صلاحیت رسیدگی به ادعاهای معینی را به این دیوان واگذار نمایند . در نتیجه هر دو دولت یک تعهد بین المللی دارند که از تصمیماتی که دیوان داوری به موجب موافقت مزبور صادر می کند ، متابعت نمایند .

بنابینا دلائل مذکور ،

دیوان داوری از دولت جمهوری اسلامی ایران درخواست می نماید که تا اتخاذ تصمیم راجع به جریان دعوی در پرونده حاضر در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده ، کلیه اقدامات لازم جهت اطمینان از توقف جریان دعاوی مطروح در دادگاه عمومی تهران را به عمل آورد .

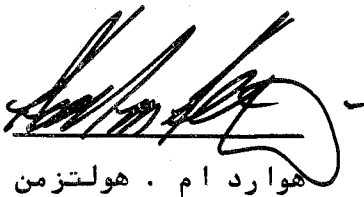
لايه

۶ ژوئن ۱۹۸۳ برابر ۱۶ خرداد ماه ۱۳۶۲

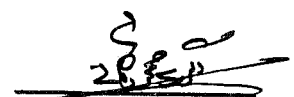

گونار لاگرگرن

رئیس

هوار دام . هولتزمان

محمود م . کاشانی

(نظر مخالف)